

รายงานการจัดทำประชาพิจารณ์ร่างข้อบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

วันที่ ๒๒ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๐๘.๓๐ น.

ณ. ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง

*****

ผู้เข้าประชุม

รายชื่อผู้เข้าร่วมจัดทำประชาพิจารณ์ตามเอกสารแนบ

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธาน ๑.๑ ข้อบัญญัติ ฯ ที่ประกาศใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง

ข้อบัญญัติ ฯ เดิมที่ประกาศใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงนั้น เป็นข้อบัญญัติที่ใช้มานานแล้ว เพื่อให้การจัดทำข้อบัญญัติเป็นไปด้วยความสมบูรณ์จึงจัดการทำประชาพิจารณ์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกท่าน ทราบเกี่ยวกับกฎ ข้อบังคับ คำสั่ง ก่อนที่จะทำการพิมพ์ลงในราชกิจจานุเบกษาดังนั้นเพื่อให้ข้อบัญญัติที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขมีสภาพบังคับใช้ที่สมบูรณ์ ประกอบกับในปัจจุบันได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องในหลายๆ เรื่อง จึงเป็นการสมควรที่จะแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกท่านทราบถึงการแก้ไขข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงทั้ง ๑๐ เรื่องที่บังคับใช้ในปัจจุบันให้สอดคล้องและทันสมัยกับเหตุการณ์ ดังนี้

- ๑.๑ ข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ๑.๒ ข้อบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหาร
- ๑.๓ ข้อบัญญัติว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
- ๑.๔ ข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ
- ๑.๕ ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย
- ๑.๖ ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
- ๑.๗ ข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน
- ๑.๘ ข้อบัญญัติว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร
- ๑.๙ ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
- ๑.๑๐ ข้อบัญญัติว่าด้วยการตลาด

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

ประธานคณะทำงาน ฯ : ขอแจ้งให้ทราบว่า ข้อบัญญัติสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กฎหมายใหม่เพื่อให้ทันตามสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของกิจการต่าง ๆ ที่มีรูปแบบของกิจการที่มีความซับซ้อนและต้องการความถูกต้องในสุขลักษณะและความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น เช่น กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกำหนดให้การประกอบกิจการ

ให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน และผู้นำทีมหยอดเหรียญ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้นเพื่อให้ข้อบัญญัติสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทุกกระบวนการจึงได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์กับผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อรับทราบถึงการปรับปรุง แก้ไขข้อบัญญัติสาธารณสุขให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามความใน มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงได้เชิญผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์ทุกท่านมารับทราบข้อบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงได้ปรับปรุงแก้ไขใหม่ เพื่อรับทราบถึงเหตุผลการบังคับใช้ข้อบัญญัติสาธารณสุขรวมทั้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจการของทุกท่าน และให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบถึงอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงในส่วนของด้านการสาธารณสุขเพื่อช่วยสอดส่องดูแลผู้ประกอบกิจการที่ปฏิบัติมิชอบตามกฎหมาย ตลอดจนสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งรายละเอียดตามเอกสารแนบที่ทุกท่านได้รับในวันนี้

ซึ่งในการจัดทำประชาพิจารณ์ในวันนี้ ได้กำหนดให้มีขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ทุกท่านได้พิจารณาหรือร่วมแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขข้อบัญญัติสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง ให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีการปรับปรุงแก้ไขให้มากที่สุด จึงขอให้ทุกท่านช่วยกันพิจารณา และเสนอความคิดเห็น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงและประชาชนผู้มีส่วนได้เสียเป็นสำคัญ

เลขานุการคณะทำงาน ฯ : สำหรับข้อบัญญัติสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงนั้นมีที่แก้ไขใหม่ คือ การเพิ่มบทบัญญัติบางประการ หรือการตัดข้อบัญญัติบางข้อออก หรือเปลี่ยนแปลงข้อบัญญัติบางประการ โดยเปรียบเทียบกับข้อบัญญัติสาธารณสุข ๑๐ เรื่อง ที่นำมาจากศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขกรมอนามัยที่ได้จัดทำขึ้นไว้เพื่อเป็นตัวอย่างในการจัดทำข้อบัญญัติ โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายข้อบัญญัติสาธารณสุขมี ดังนี้

๔.๑ ข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

จากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ต้องการคุ้มครองประชาชน ด้านการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ต้องการให้ประชาชนซึ่งหมายถึง ชุมชน (Public) กลุ่มผู้ประกอบการ (Business operators) และกลุ่มคนงาน/ผู้ปฏิบัติงาน (Workers) ให้ได้อยู่ใน “สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ” ซึ่งก็คือ การจัดการ ให้การดำรงชีพของมนุษย์อยู่ใน “สภาวะที่สมดุล” หรือเป็น ดุลยภาพแห่งชีวิตกับสิ่งแวดล้อม หรือเรียกว่า “การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม (Environmental Sanitation)” ซึ่งมีปัจจัยหรือองค์ประกอบ ๓ ประการที่จะต้องทำให้อยู่ในสภาวะที่สมดุลต่อกันและกัน คือ (๑) สิ่งแวดล้อม (Environmental) (๒) มลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค (Pollutant/Agent) และ (๓) พฤติกรรมการปฏิบัติของมนุษย์ (Human Behaviour) ด้วยเหตุนี้ การบังคับให้การประกอบกิจการต่างๆ ต้องปฏิบัติให้ต้องด้วยสุขลักษณะ หรือเป็นไปตาม เกณฑ์ มาตรฐานทางวิชาการ เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมิให้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ในที่สุดนั้น จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นสำหรับสังคม ซึ่งก็คือการควบคุม

พฤติกรรมกรรมการปฏิบัติของมนุษย์ (Human Behaviour) ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายรวมทั้ง ผู้ประกอบกิจการ คนงาน และประชาชนในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติ มาใช้อย่างเหมาะสม และการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ ที่ถูกต้องได้มาตรฐานทางวิชาการ มาตรการด้านกฎหมาย จึงกลายเป็นมาตรการที่จำเป็นในการรักษาสถานะที่สมดุลขององค์ประกอบ ๓ ประการนั้น ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แบ่งออกเป็น ๑๓ กลุ่มประเภทกิจการ ดังนี้

- ๑) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ มี ๓ กิจการ
- ๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ มี ๘ กิจการ
- ๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม มี ๒๗ กิจการ
- ๔) กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ ชำระล้าง มี ๕

กิจการ

- ๕) กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร มี ๙ กิจการ
- ๖) กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่ มี ๖ กิจการ
- ๗) กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล มี ๗ กิจการ
- ๘) กิจการที่เกี่ยวกับไม้ มี ๘ กิจการ
- ๙) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ มี ๑๕ กิจการ
- ๑๐) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ มี ๘ กิจการ
- ๑๑) กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง มี ๑๑ กิจการ
- ๑๒) กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี มี ๑๗ กิจการ
- ๑๓) กิจการอื่นๆ มี ๑๐ กิจการ

มติที่ประชุม

เห็นชอบ

๔.๒ ข้อบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

๑.๑) กฎหมายได้พิจารณาเห็นว่าเนื่องจากสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารเป็นกิจการที่เป็นแหล่ง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการแพร่ระบาดของโรค และสุขภาพ ของประชาชน ผู้บริโภคได้อย่างกว้างขวาง จึงเห็นว่าการประกอบกิจการดังกล่าวต้องได้รับการ ตรวจสอบเกี่ยวกับความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง โครงสร้าง อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมทั้ง ระบบการกำจัดของเสีย และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย เป็นต้น เพื่อการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภค กฎหมายจึงกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ ตามมาตรา ๓๘ ในการ ควบคุมดูแลสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร โดยแยกเป็น ๒ ลักษณะ

๑) สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ หรือหลักประกันว่า กิจการเหล่านี้จะไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรืออันตราย ต่อสุขภาพของประชาชน ซึ่งถือว่าเป็น มาตรการควบคุม

๒) สถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น คือ เพียงแต่ แจ้งก็สามารถ

ดำเนินกิจการ ได้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว ด้านสุขลักษณะตาม
ข้อกำหนดของท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นมาตรการกำกับดูแล

ทั้งนี้ กฎหมายให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น
เกี่ยวกับสุขลักษณะในการประกอบกิจการนั้นๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับ ดูแลสถานที่ จำหน่าย
อาหารและสถานที่เสวยอาหารได้ตามมาตรา ๔๐

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๓ ข้อบัญญัติว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

๑.๑) กฎหมายพิจารณาเห็นว่า “ที่หรือทางสาธารณะ” เป็นสถานที่หรือทาง ซึ่งมีใช้
ของเอกชน ที่ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรไปมาได้ การจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ
จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์หรือการสัญจรของประชาชนได้ เช่น การจราจร การรักษาความ
สะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๑.๒) กฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทาง
สาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั่วไป ในการที่จะอนุญาตให้มีการจำหน่ายสินค้าในที่หรือ ทางสาธารณะ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาโดยรอบคอบ และคำนึงถึงประโยชน์แก่ประชาชน โดยส่วนรวม

๑.๓) เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
กฎหมายจึงห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

๑.๔) ในการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะอาจก่อให้เกิดปัญหาจราจร ความ
เป็นระเบียบเรียบร้อย หรือการดูแลรักษาความสะอาด กฎหมายจึงให้อำนาจ “เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น โดยความ
เห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร” ออกประกาศกำหนดเขตห้ามจำหน่ายหรือซื้อ สินค้าโดยเด็ดขาด หรือเขต
ห้าม จำหน่ายสินค้าบางประเภท บางชนิดหรือห้ามตามกำหนดเวลา หรือห้ามโดยวิธีการจำหน่ายลักษณะใด
ลักษณะหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข การจำหน่าย ณ บริเวณนั้น

๑.๕) เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
เพื่อที่จะรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การป้องกันเหตุรำคาญ ป้องกันอันตรายต่อ สุขภาพ
และป้องกันโรคติดต่อ กฎหมายได้ให้อำนาจ “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในการออกข้อกำหนด ของท้องถิ่นเกี่ยวกับ
สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร
การรักษาความสะอาดของภาชนะและเครื่องใช้ กำหนดหลักเกณฑ์ ในการจัดวางสินค้าและเร่ขาย กำหนดเวลา
สำหรับการจำหน่าย หรือกำหนดการอื่นที่จำเป็น

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๔ ข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

๑.๑) มูลฝอยติดเชื้อ คือ มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิด
กับมูลฝอยนั้นแล้วสามารถทำให้เกิดโรคได้ รวมทั้ง ชิ้นส่วนมนุษย์หรือสัตว์ ซากศพหรือซากสัตว์ วัสดุของมีคม

เช่น เชื้อ ไข่มืด กระบองกนียดยา หลอดแก้ว สไลด์ ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ได้จากเลือด มูลฝอย
ทุกชนิดที่มาจากห้องผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง

๑.๒) การเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วน
ตำบลบางเสาะง ในกรณีสมควรอาจมอบหรืออนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัด
มูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนก็ได้

๑.๓) ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ หรือทิ้งโดย
วิธีอื่นตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๕ ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

กฎหมายพิจารณาเห็นว่า “สิ่งปฏิกูล” และ “มูลฝอย” เป็นสิ่งโสโครกหรือ เศษวัสดุ
ที่เหลือทิ้ง ที่จำเป็นต้องมีการควบคุมให้มีการเก็บรวบรวม และกำจัดให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อ มิให้เป็นแหล่งแพร่
ระบาดของโรคติดต่อ หรือแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่
ประชาชนโดยทั่วไป พร้อมบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม ตามเอกสารแนบท้าย

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๖ ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

เพื่อให้ปรากฏว่ามี การเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบลบางเสาะง ซึ่งอาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้
องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาะง จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่
มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้ง
แหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระจาดต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณ
บ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วันหรือใส่สารเคมีก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย
จึงตราข้อบัญญัตินี้

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๗ ข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน
ซึ่งผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนประกอบกิจการ โดยมีการกำหนด
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน คุณสมบัติและหลักเกณฑ์การ
ปฏิบัติสำหรับผู้ดำเนินการ ตามเอกสารแนบที่ไว้รับกันทุกท่าน

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๘ ข้อบัญญัติว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

เพื่อให้อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำทางหรือท่อระบายน้ำ ลำกระโดง ลำราง คูคลอง แม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำเอกชน ทำการติดตั้งบ่อดักไขมันก่อนปล่อยทิ้ง เพื่อแยกไขมันและน้ำมันก่อนระบายลงแหล่งน้ำ

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๙ ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

บทบัญญัติในหมวดนี้ มีเจตนารมณ์ที่จะรักษาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับภารกิจของประชาชนและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยพิจารณาเห็นว่า สัตว์เลี้ยงทุกชนิดที่คนเรานำมาเลี้ยงในสถานที่หรือแบบปล่อย อาจมีปัญหาต่อผู้เลี้ยง ชุมชนและ สิ่งแวดล้อมได้ เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรคได้ เป็นแหล่งของการแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ไปสู่ คน เช่น เชื้อไวรัส โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ แอนแทรกซ์ โรคพิษสุนัขบ้า โรคอื่นๆ รวมทั้งกรณี ันตรายที่เกิดจากถูกสัตว์กัดทำร้าย นอกจากนี้ยังอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่นเหม็นของ มูลสัตว์ เสียงรบกวนจากการร้องของสัตว์ น้ำเสียจากการล้างคอก สัตว์ ตัวสัตว์ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๑๐ ข้อบัญญัติว่าด้วยตลาด

เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ

๑.๑ กฎหมายได้พิจารณาเห็นว่าตลาดเป็นสถานที่ชุมนุมของผู้ค้าขาย เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารที่มีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสีง่าย จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในอาหาร เป็นแหล่ง เพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรคและ ไม้ให้ เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ หรือก่อให้เกิดเหตุ รำคาญ ดังนั้น กฎหมายจึงกำหนดให้การจัดตั้ง ตลาดโดยเอกชนจะต้องได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้สามารถควบคุมดูแลตลาดได้

๑.๒ กฎหมายได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการกำกับ ดูแล ตลาดที่ จัดตั้งขึ้น โดยองค์กรของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดตั้ง โดยกำกับดูแลให้ต้องปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของ ท้องถิ่น

๑.๓ กฎหมายได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของ ท้องถิ่น เกี่ยวกับการจัดตั้งตลาด สุขลักษณะของโครงสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างสุขลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้ช่วยขาย ของตลอดจนกรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บ หรือสะสม อาหาร และการดูแลรักษาความสะอาด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการควบคุม ดูแลในการจัดระเบียบของตลาด รวมทั้งการ ป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากอาหาร

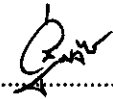
มติที่ประชุม เห็นชอบ

ผู้เข้าร่วมจัดทำประชาพิจารณ์ : มีข้อเสนอร่วมกัน ให้ใช้ตามร่างข้อบัญญัติ ฯ ที่เสนอมามีเพียงข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในหมวด ๑ สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการ สุขาภิบาล ให้สถานประกอบกิจการนั้นต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน

สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล สถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา หรือสถานที่อื่นๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน

ประธานคณะกรรมการฯ : ขอขอบคุณผู้เข้าร่วมจัดทำประชาพิจารณ์ข้อบัญญัติสาธารณสุขทุกท่าน หวังว่าทุกท่านคงเข้าใจเจตนารมณ์ของบทบัญญัติทั้ง ๑๐ ข้อบัญญัติ รวมทั้งข้อเสนอที่ร่วมกันคิดเพื่อให้ข้อบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธงสมบูรณ์ครบถ้วนในวันนี้ และหากพบการปฏิบัติผิดกฎข้อบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข สามารถแจ้งได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง ขอขอบคุณ

ปิดประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

.....^๑ .....ผู้จัดรายงานการประชุม
(นางสาวจิรภา ชุ่มจิตร)
เลขานุการคณะกรรมการฯ

.....^๒ .....ผู้ตรวจรายงานการประชุม
(นายเกษม แซ่ลี)
ประธานคณะกรรมการฯ